

Propozycje realizacji podstawy programowej dla grupy Zajączki	
Temat tygodnia: Wiosna na wsi (14.04-17.04) Fioletowe ćwiczenia w tym okresie, to strony: 3-11, uzupełniane w dowolnych ramach czasowych, oprócz piątku (17.04- w tym dniu są określone)	Obszary podstawy programowej
14.04: <u>Cele główne:</u> -rozwijanie mowy, -poznajanie zwierząt z wiejskiego podwórka, -rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter, -rozwijanie umiejętności analizy i syntezy słuchowej, -rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej. 1) słuchanie piosenki „Na wiejskim podwórku” – You Tube, kanał: Piter Korn, rozmowa na temat piosenki (*Jakie zwierzęta występują w piosence?/ Jak mieszkają w wiejskiej zagrodzie? *Jak wyglądają? *Jakie odgłosy wydają? *Jak nazywają się ich „domki”?) 2) Odkrywanie litery ż: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej: (karty pracy litery i liczby: 64-65) wyodrębnienie wyrazu podstawowego: żubry <i>Jakim zwierzętom przyglądają się Olek, Ada i dziadek?</i> analiza i synteza słuchowa wyrazu żubry: Dzielenie na sylaby, dzielenie na głoski, porównanie ile w wyrazie <i>żubry</i> jest sylab, a ile głosek wymienianie słów, w których głoskę ż słychać na początku (żaba, żyrafa, żurek..), w środku (leżak, jeżyny, kałuża...). Zwrócenie uwagi, że głoska ż na końcu słowa często jest słyszana jak głoska sz, np. garaż budowanie modeli słów: <i>żubry, Żaneta</i> (układanie tyłu białych kartoników ile jest głosek w danych wyrazach- wymawianie przy układaniu kartoników głosek na głos; Określenie rodzaju głoski ż, czyli wypowiedzianie głoski ż długo: żżżżż.... i krótko: ż, ż, ż, ż... Głoska ż jest spółgłoską (wysunięta broda podczas wypowiedziania; głosce ż towarzyszy	IV 5, IV 7, IV 18; IV 2, IV4, IV8

jakby literka y) i oznaczamy ją na niebesko- pod wyrazami żubry i Żaneta określamy spółgłoski i samogłoski i układamy odpowiednio kartoniki- niebieskie lub czerwone, w zależności czy głoska jest spółgłoską, czy samogłoską. Karty pracy litery i liczby: 64-67 3) Zabawa ruchowa „Na ziemi zostaje..” do piosenki „wyginam śmiało ciało”: You Tube: „Zabawa- Na ziemi zostaje” kanał: malocakids	I 5
15. 04: Cele główne: -rozwijanie umiejętności mierzenia, -mierzenie długości stopami, krokami, -rozwijanie sprawności fizycznej. 1 Mierzenie szerokości (np. niewielkiego dywanu, koca- jakkolwiek macie Państwo możliwość) stopa za stopą- palce jednej stopy dotykają pięt drugiej stopy, głośno przy tym licząc (najpierw rodzic, potem dziecko): * dlaczego wyszły dwa różne wyniki? (chodzi o rozmiar stopy),	IV 13

1 mierzenie długości (tego samego przedmiotu co poprzednio) krokami: *dlaczego wyszły różne wyniki? *z czym związana jest długość kroków? (ze wzrostem), 2 pokaz linijki, metrówki, miarki krawieckiej *mierzenie szerokości i długości przedmiotu już używanego poprzednio za pomocą powyższych narzędzi do pomiaru. 2 Gimnastyka z gazetą: 1 dowolna rozgrzewka (głowa, ręce, biodra, nogi, stopy), 2 Cz. główna: klęk podparty, dłonie na gazecie (ważne by się nie ślizgała), dłonie skierowane palcami do wewnątrz, przy zgiętych w łokciach rękach dzieci opadają tułowiem w przód, dotykają gazety brodą i powracają do pozycji wyjściowej, 3 leżenie przodem, uniesienie gazetki oburącz (ręce zgięte w łokciach) i dmuchanie w gazetkę, wprawianie jej w ruch; głowa, ręce, tułów staramy się unieść, 4 zwiniecie gazetki (lub nawet kilku) w ruloniki i przeskakiwanie obunóż z jednej strony na drugą wzdłuż gazetki, 5 przeskok na jednej nodze także wzdłuż, 6 w staniu: przekładanie ruloników pod nogami, czyli stanie na jednej nodze, druga uniesiona i pod nią przekładamy gazetkę, następnie zamieniamy nogę, 7 układanie z ruloników z gazetek figur geometrycznych, 8 zgniatanie gazetek w kuleczki: chwytanie przez dzieci kuleczek w miejscu, w chodzie, w biegu; rzucanie i chwytanie kuleczek, wykonując dodatkowe zadanie, np. przed chwytem wykonują kłaśnięcie, dotykają ręką podłogi, wykonują obrót itp. 9 ćwiczenia korektywne i uspokajające: 10 kulkę kładą na głowie i próbują usiąść w siadzie skrzyżnym tak aby kulka nie spadła, 11 w siadzie skrzyżnym obracają głowę w prawo i lewo, 12 siad podparty, kulka pomiędzy stopami, podrzucają kulki stopami i łapią rękami, 13 dmuchanie w kulkę tak aby spadła z danej powierzchni, np. stołu. 3 Karty pracy litery i liczby s. 68	18 IV4
---	----------------------

16.04: Cele główne: -rozwijanie mowy; umiejętności opisu z zawarciem licznych szczegółów, -rozwijanie sprawności manualnej, -poznanie nowej techniki plastycznej. 1 Zabawa: Co to za zwierzę?, czyli określanie cech fizycznych zwierzęcia bez podawania jego nazwy; dziecko ma za zadanie odgadnąć, co to za zwierzę- i na odwrót, dziecko opisuje, a rodzic zgaduje. 2 Praca plastyczna: kartka, białe serwetki, klej, farby plakatowe, pędzelki -przyklejenie pogniecionych serwetek na kartkę (wypełnienie nimi całej powierzchni kartki), -na tak przygotowanej fakturze malowanie zwierząt z wiejskiej zagrody, -nie zapominamy o tle (malowanie tła jasnym kolorem), - rozmowa z autorem obrazka: *co przedstawia obraz? *dlaczego właśnie to zwierzę?, -porządkowanie miejsca pracy. 3 Karty pracy litery i liczby s. 69	IV 2 IV 8, IV 18 IV 4, IV 15
17.04: Cele główne: -rozwijanie mowy, -poznawanie narzędzi ogrodniczych potrzebnych na wsi i ich zastosowania, 1 Karty pracy (fioletowe): cz.4, s. 10 Oglądanie strony gazety ze zdjęciami przedstawiającymi prace na wsi. Określanie, co to za prace. Rysowanie w każdym kolejnym polu o jedną łopatę więcej niż w poprzednim. Pole: * Na polach rozpoczęły się prace: orka, bronowanie kultywatorami gleby oraz jej wałowanie, a następnie siew i sadzenie roślin. – Dawniej nie było traktorów. Co wykorzystywano do prac polowych? – Co robią ludzie w ogródkach? Co jest im potrzebne do pracy? Sad: W sadzie wiosną (w marcu) właściciele przycinają gałęzie drzew i krzewów, opryskują drzewa, bielą wapnem ich pnie.	IV 2, IV 18

– Dlaczego są wykonywane takie prace? Zwierzęta wiejskie: Rolnicy przez cały rok codziennie muszą dbać o zwierzęta. Np. krowy muszą być dojone kilka razy dziennie. – Czy praca rolnika jest łatwa? 2) Oglądanie obrazków narzędzi ogrodniczych. Dzieci oglądają obrazki narzędzi ogrodniczych (lub prawdziwe narzędzia jeżeli jest taka możliwość): grabi, wideł, łopaty, motyki, sekatora, konewki. Dzielą ich nazwy na sylaby i, wybranych, na głoski. (Nie dzielimy na głoski nazw: konewka, widły, grabie). Określają, do czego służą kolejne narzędzia. 3) Karta pracy (fioletowe), cz. 4, s. 11. Rysowanie narzędzi ogrodniczych po śladach. Czytanie z rodzicem lub samodzielnie ich nazw. Łączenie rysunków z nazwami. Rysowanie w każdym kolejnym polu o jedno grabie mniej niż w poprzednim.	IV 2, IV 9 IV 4, IV 9,
Temat tygodnia: dbamy o przyrodę Fioletowe ćwiczenia w tym okresie, to strony: 12-19, uzupełniane w dowolnych ramach czasowych, jeżeli nie określono ich w rubrykach poniżej.	Obszary podstawy programowej
20.04: Cele ogólne: -rozwijanie mowy, -kształtowanie postaw proekologicznych, -rozwijanie analizy i syntezy słuchowej, -utrwalanie poznanych liter. 1) Słuchanie piosenki pt. „Nasza planeta”- śpiewające brzdące- You Tube: Śpiewające brzdące. Rozmowa proekologiczna na podstawie piosenki: *Czym jest Ziemia? Dlaczego musimy o nią zadbać? *Czy wszyscy dorośli są przyjaciółmi Ziemi? *Co możemy zrobić, aby zadbać o naszą planetę? 2) Odkrywanie litery h: małej i wielkiej, drukowanej i pisanej. Układanie schematów i modeli słów: hamak, Hubert.	IV 5, IV 7 IV 2, IV 4, IV 8

* Wyodrębnianie wyrazu podstawowego – hamak. (Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 70.) – W czym leżał Olek? – Czy przyjemnie jest leżeć w hamaku? *Analiza i synteza słuchowa słowa hamak. Dzieci dzielą słowo hamak na sylaby oraz na głoski. Liczą, ile w słowie jest sylab i ile głosek. Wyróżniają pierwszą głoskę. Następnie wymieniają inne słowa rozpoczynające się głoską h (herbata, hotel, huta...) oraz mające ją w środku (juhas, bohater...). *Budowanie schematu słowa hamak Dzieci układają tyle kartoników, ile głosek słyszą w słowie hamak, wymawiają głoski głośno, dotykając kolejnych kartoników. * Budowanie schematu słowa Hubert. Białe kartoniki dla dziecka, należy wyjaśnić, że Hubert to kolega Ady. Dzieci dzielą imię na sylaby i na głoski. Układają schemat imienia Hubert. *Budowanie modeli słów: hamak, Hubert. Czerwone kartoniki i niebieskie kartoniki dla dziecka. Dzieci głośno wymieniają głoski w słowach: hamak, Hubert. Potem określają rodzaj głoski h, mówiąc ją długo: hhhyyyy... krótko: h, h, h, h... Głoska h jest spółgłoską i oznaczamy ją na niebiesko. Pod schematami słów: hamak, Hubert, zaznaczają miejsca głoski h na niebiesko. Wskazują pozostałe spółgłoski i zaznaczają je na niebiesko. Pozostałe głoski – samogłoski – oznaczają czerwonymi kartonikami. *Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 70–73.	
21.04: Cele główne: -rozwijanie umiejętności klasyfikowania, -rozwijanie umiejętności liczenia. 1 Dostrzeganie cech wspólnych danych roślin i cech je różniących. Segregowanie obrazków ze względu na jedną cechę. Dla dziecka: wyprawka – karta H, karta I, nożyczki. *Dziecko dostaje karty, wycina kwiaty. *Rodzic ma przygotowane kartoniki, na których będzie kodował wraz z dzieckiem cechy kwiatów przedstawionych na kartkach: – wielkość, np. sylwetki człowieka, większa i mniejsza, – kolor, np. plamy: różowa, żółta, czerwona,	IV 12

– kształt – obrazek róży, pierwiosnka.

*Rodzic mówi i pyta:

– Przyjrzyj się kartom. Co jest na nich przedstawione? – Jak można je rozdzielić?

(Dziecko podaje różne propozycje, np. osobno duże kwiaty, osobno małe kwiaty; rozdzielanie według kształtów kwiatów).

– Rozłóż karty na dwie grupy tak, aby w jednej z nich były obrazki dużych kwiatów, a w drugiej – małych kwiatów.

– Jak zaznaczymy na kartoniku, że tu leżą obrazki małych kwiatów? (Np. małą sylwetą człowieka).

– Jak zaznaczymy na kartoniku, że tu leżą obrazki dużych kwiatów? (Np. większą sylwetą człowieka). Dziecko zsuwa (miesza) karty. Rodzic pokazuje kartonik z zakodowaną cechą (małe lub duże), a dziecko wybiera spośród wszystkich kart tylko te, na których obrazki mają wskazaną cechę.

– Rozłóż karty według kolorów.

– Jak zaznaczymy na kartonikach, jakie kolory mają karty w każdej grupie? (Np. plamami w danym kolorze). Dziecko zsuwa karty. Rodzic pokazuje kartonik z zakodowaną cechą (żółte, różowe lub czerwone plamy), a dziecko wybiera spośród wszystkich kart tylko te, na których obrazki mają wskazaną cechę.

– Rozłóż karty według przedstawionych na nich kształtów kwiatów.

– Jak zaznaczylibyśmy na kartonikach, jakie kwiaty są na obrazkach w każdej grupie? (Rysunkiem tulipana, róży, pierwiosnka). Dziecko zsuwa karty. Rodzic pokazuje kartonik z zakodowaną cechą (rysunek kwiatu tulipana, róży, pierwiosnka), a dziecko wybiera spośród wszystkich kart tylko te, na których obrazki mają wskazaną cechę.

Teraz rodzic sprawdza, czy dziecko potrafi wyróżnić wskazane cechy kart. Pokazuje kartonik z zakodowaną cechą, a dziecko wybiera odpowiednie karty. Rodzic wybiera karty, a dziecko ma wskazać kartonik z odpowiednią cechą i ją nazwać. Dopiero kiedy Rodzic upewni się, że dziecko potrafi wyróżnić i nazwać cechy obrazków, może przystąpić do ćwiczeń w wyróżnianiu dwóch cech jednocześnie.

• Segregowanie kart ze względu na dwie cechy równocześnie. Wycięte wcześniej z wyprawki kartoniki z kwiatami *Rodzic pokazuje jednocześnie dwa kartoniki z zakodowanymi cechami, np. małe, żółte. Dzieci muszą wybrać karty przedstawiające: małe żółte kwiaty róży, pierwiosnka, tulipana. *Rodzic wybiera karty, np. małą czerwoną różę i dużą czerwoną różę. Zadaniem dziecka jest wskazanie kartoników z cechami wspólnymi i ich nazwanie (czerwone kwiaty róży). Jeżeli dziecko nie będzie miało kłopotów z tymi ćwiczeniami, można spróbować segregować karty ze względu na trzy cechy, np. żółte, duże kwiaty tulipana. 2) Karta pracy litery i liczby, s. 74- ćwiczenie w orientowaniu się na kartce	IV 14
22.04: Cele ogólne: -rozwijanie sprawności manualnych, -zachęcanie do segregowania śmieci, -kształtowanie postaw proekologicznych. 1) Wyjaśnienie zwrotu: „Lasy to płuca Ziemi” -ponieważ produkują tlen, którym oddychamy, zatrzymują także pył i kurz, oczyszczają powietrze, a drzewa iglaste wydzielają olejki eteryczne 2) co zanieczyszcza powietrze?- mapa myśli; zapisanie na dużej kartce (a3, lub brystol, szary papier) pomysłów dzieci. 3) Rodzic pokazuje dziecku obrazki specjalnych pojemników, których używa się do segregowania odpadów, i wyjaśnia, jakie odpady można do nich wkładać. Podkreśla znaczenie segregowania odpadów i ich ponownego przetwarzania w celu odzyskania materiału, który może zostać ponownie wykorzystany. Śmieci nie zanieczyszczają wtedy środowiska, tylko ponownie mogą zostać użyte. Wyjaśnia pojęcie recyklingu. Pojemnik (lub worek) niebieski – papier, pojemnik (lub worek) zielony – szkło, pojemnik (lub worek) żółty – metale i tworzywa sztuczne.	IV 2, IV 18 IV 4, IV 18 I 7, II 11, IV 8, IV 18

4) Praca plastyczna: Segregujemy śmieci wyprawka - karta 21, klej, nożyczki, kredki. • Oglądanie rysunków pojemników służących do segregowania śmieci. • Wycinanie z karty elementów pojemników. • Kolorowanie pojemników na odpowiednie kolory, w zależności od rodzaju śmieci, jakie należy do nich wrzucać (przedstawione na rysunkach). • Składanie i sklejanie pojemników zgodnie z instrukcją. • Wykonanie prac przez dzieci. • Porządkowanie miejsc pracy.	I 7, II 11, IV 8, IV 18
23.04: Cele ogólne: -Zakładanie hodowli według instrukcji rysunkowej, -wyrabianie u dzieci opiekuńczego stosunku do roślin, -zachęcanie do dbania o swoje najbliższe środowisko, -wyrabianie poczucia współodpowiedzialności za przyrodę. 1) Instrumentacja wiersza Bożeny Formy „Dbaj o przyrodę”. Dla dziecka: rolka po ręczniku papierowym, dwie plastikowe butelki, puszka po napoju (wypełniona kaszą), szeleszcząca reklamówka, gazeta. Rodzic recytuje wiersz, z zachowaniem odpowiedniego rytmu. „ Kochamy naszą planetę, / Dzieci uderzają butelkami o podłogę/ przecież na niej mieszkamy, /potrząsają puszkami/ chcemy, by była piękna, /uderzają rolką o rolkę/ dlatego o nią dbamy. / potrząsają puszkami/ Nie zaśmiecamy lasów, /zgniatają gazety/ w nich żyją zwierzęta, / potrząsają puszkami/ to nasi przyjaciele, /szeleszczą reklamówkami/ każdy z nas o tym pamięta. /potrząsają puszkami/ Chcemy mieć czystą wodę /uderzają butelkami o podłogę/ w jeziorach i oceanach, / potrząsają puszkami/ chcemy, by słońce świeciło /prostują zgniecione kule z gazet/ na czystym niebie dla nas.” /potrząsają puszkami./	IV 7

1 Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej Lis i lornetka.

Książka (s. 66–69). Rodzic czyta opowiadanie, a dziecko ogląda ilustracje.

Przedszkolaki bardzo lubią wycieczki. Odwiedziły już zoo, ogród botaniczny i Muzeum Lalek. Tym razem grupa Ady wybrała się do lasu na lekcję przyrody, bo nauka w terenie jest znacznie ciekawsza niż zwykłe opowieści. Dzieci koniecznie chciały obejrzeć paśniki dla zwierząt. W świecie zwierząt nastąpiło wielkie poruszenie. – Schowajcie się! – krzyknął płochliwy zając. – Idą tu małe człowieki! – Nie mówi się człowieki, tylko ludzie – poprawiła go łania, spokojnie przeżuując młode pędy drzew iglastych. – Na pewno zaatakują kijkami nasze mrowiska! – pisnęły przerażone mrówki. – Kiedyś wielki dwunożny człowiek podeptał nasze całe królestwo! – Pobiegnę wywęszyć, jakie mają zamiary – oznajmił lis i ruszył przed siebie, wymachując puszystą kitą. – Boimy się hałasu – pisnęły zajączki, tuląc się do uszatej mamy. – Tydzień temu ludzkie istoty zostawiły w lesie pełno śmieci: puszki, sreberka po czekoladzie i butelki! – krzyknął oburzony borsuk. – Chyba nie wiedzą, że kiedy słońce rozgrzeje zbyt mocno szklaną butelkę, to może wywołać pożar lasu! – To straszne! – oburzyła się wiewiórka. – Zaraz przygotuję pociski z orzechów i będę nimi rzucać. Pac! Pac! W tej samej chwili zza drzew wyłonił się jeleń i dostojnym krokiem zbliżył się do paśnika. – Witam państwa – przywitał się. – Słyszałem, że boicie się ludzi. Powiem wam, że bać się należy myśliwych, którzy mają strzelby, ale nie ludzkich dzieci, bo one mają dobre serca. – Tiuu, tiuu! My znamy te maluchy! – odezwały się ptaki. – Zimą sypią dla nas ziarenka i szykują słoninę w karmnikach, żebyśmy nie zamarzły z głodu. Nadbiegł zziębnięty lis i, łapiąc oddech, wysapał: – Kochani, nie ma się czego bać! Te człowieki to bardzo miłe stworzenia. – Nie mówi się człowieki, tylko ludzie – po raz drugi odezwała się łania. – No dobrze, ludzie. Duże stworzenie w spódnicy mówiło do nich „moje kochane przedszkolaki” czy jakoś tak... Urządzili sobie piknik na polanie, a potem posprząтали wszystkie śmieci. Na trawie nie został ani jeden paperek po kanapkach, ciastkach i cukierkach. Wszystkie butelki po sokach i pudełeczka po jogurtach wyrzuciły na parkingu do wielkiego kosza na śmieci. – A nie krzyczały? – szepnęły wciąż wystraszone zajączki. – Ależ skąd! One dobrze wiedziały, że w lesie trzeba być cicho, żeby nas nie płoszyć. – O! To znaczy, że szanują nas i las – powiedziała do rymu pani zającowa.

– Szanować las najwyższy czas! – odpowiedziały chórem zwierzęta. Tego dnia dzieci wróciły z wycieczki bardzo zadowolone. Nauczycielka pochwaliła wszystkie za to, że w lesie zachowywały się tak, jak należy: nie hałasowały, nie niszczyły mrowisk i norek, nie zrywały żadnych roślin bez zgody pani i pięknie posprzątały po zakończonym pikniku. – A może narysujecie to, co najbardziej zapamiętaliście z dzisiejszej wycieczki? Zrobimy wystawę o lesie. – Tak! Chcemy! – Ja namaluję wiewiórkę – ucieszyła się Zuzia. – I ptaszki. – A ja narysuję mech – postanowił Jacek. Pani rozdała dzieciom kartki, kredki i farby. Sama też postanowiła coś namalować. Powstały prawdziwe dzieła sztuki: drzewa iglaste oświetlone słońcem, wiewiórka, ślady kopytek, zielona polana i ptaszki na gałęziach. Jacek namalował czarną plamę i oznajmił wszystkim, że to jest nora niedźwiedzia. Ada narysowała lisa trzymającego w łapkach jakiś dziwny przedmiot. – Co to jest? – zapytała Kasia. – To jest lis – odpowiedziała Ada, chociaż uznała, że bardziej przypomina psa niż lisa. – A co on trzyma? – Lornetkę – odpowiedziała Ada. – Lornetkę? Przecież lisy nie używają lornetek – stwierdził Piotrek. – Nie widziałem tam żadnego lisa. – A ja widziałam – odparła Ada. – Cały czas nas podglądał! – Naprawdę? – Naprawdę. Ciągłe nas obserwował, a zza drzewa wystawała jego ruda kita. – To dlaczego nam nie powiedziałaś? – Nie chciałam go spłoszyć. Widocznie sprawdzał, czy umiemy się dobrze zachować w lesie. – Pewnie, że umiemy! – stwierdził Piotrek. Nauczycielka zebrała wszystkie obrazki i przykleiła je do specjalnej tablicy. – Jaki tytuł nadamy naszej wystawie? – zapytała dzieci. Było wiele propozycji, ale najbardziej spodobał się

wszystkim pomysł Ady: „Czas szanować las”. Jednak największe zdziwienie wywołał rysunek nauczycielki. – Dlaczego pani powiesiła pustą kartkę? – zdziwiły się dzieci. – Ona nie jest pusta – uśmiechnęła się tajemniczo pani. – Przecież pani nic nie narysowała... – Narysowałam w wyobraźni. Mój rysunek przedstawia leśną ciszę. Oj, nasza pani zawsze nas czymś zaskoczy!

- Rozmowa na temat opowiadania.

- Jak zwierzęta przyjęły obecność dzieci w lesie?

- Dlaczego zwierzęta bały się dzieci?

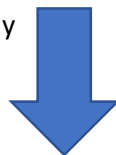
- Co powiedziały o dzieciach zwierzęta, które je obserwowały: jeleń, ptaki, lis?

- Co zrobiły dzieci po powrocie do przedszkola?

- Kogo narysowała Ada? Dlaczego?

- Co narysowała pani? Co przedstawiał jej rysunek?

2 Ozdobienie/pokolorowanie certyfikatu przyjaciela przyrody

Drogi Zajączku- Przedszkolaku!

Z nieukrywaną przyjemnością mamy zaszczyt oznajmić, że
dołączyłeś/aś do grona Przyjaciół Przyrody,

WIELKIE GRATULACJE!

Od teraz możesz (a nawet musisz) stać na straży ochrony
przyrody, dbać o naszą planetę i swoją postawą dawać przykład
innym ludziom, jak należy chronić środowisko.

Imię i nazwisko: